

[Jørgen Jørgensen.]

spørgsmaalet, hvis vi skal gøre Regning paa, at vore Synspunkter skal blive hørt. Statsministeren er en Hindring for, at denne Enighed kan opretholdes her i Tinget og her i Landet, og Statsministeren paatager sig et stort og tungt Ansvar ved at splitte og dele det danske Folk i dette Spørgsmaal, idet alle jo er enige om, at kun hvis vi staaer enige, har vi Mulighed for at yde vore Landsmænd i Sydslesvig den Støtte, vi altid gerne vil yde dem. Men Udenrigsministeren har altsaa ikke svaret endnu.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg kan fatte mig kort, det er jo kun Gentagelser, kun det samme og det samme. Jeg kan derfor ganske henvisse til de Udtalelser, jeg allerede har fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Det, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kalder Venstres nye Politik, skylder det ærede Medlem at føre Bevis for. Det, som er Kærnen i hele Sagen, er, at de, der har tiltraadt 19. Oktober-Noten, ikke har bestridt, at Regeringen har arbejdet med det Grundlag, saa godt som den har formaaet. Man har været enig om det Grundlag. Men det afgørende er: Skader det dette Grundlag, at Venstre ønsker yderligere at faa Noten udbygget, eller skader den Agitation mere, der føres fra de Herrers Side i denne Debat i Aften?

Finansministeren (Thorvil Kristensen): I Aviskommentarerne til de Partiforhandlinger, der har fundet Sted for nylig, har der staaet en Bemærkning om, at Det radikale Venstres Repræsentanter paa Forespørgsel fra Regeringens Side har erklæret, at 19. Oktober-Noten ikke behøvede at være det sidste Ord i Spørgsmaalet om Danmarks Sydslesvigpolitik, men at man var enig i, at der maatte tages Hensyn til alle de Erfaringer, der gøres indtil Fredskonferencens Tidspunkt, da man skal tage Stilling paa Danmarks Vegne. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, om han godkender denne Fremstilling, og om han stadig har dette Standpunkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Under de Forhandlinger, Finansministeren hentyder til, hvor

det Spørgsmaal blev rejst, hvorvidt man kunde sige, at det, der var sagt i 19. Oktober-Noten, skulde gælde for al Fremtid, svarede vi, at det kunde man naturligvis ikke — intet Menneske kan i Dag sige, hvad der skal ske om 25 eller 50 Aar —, men de Erfaringer, Befolkningen i Mellemtiden maatte indhøste, maatte være Grundlag for det Standpunkt, man til den Tid maatte tage. Men Udenrigsministeren, som formentlig endnu er Medlem af denne Regering, har her i Dag sagt, at der ikke for ham forelaa nogen Erfaring, der kunde begrunde, at man tog et andet Standpunkt end Oktobernotens. Alligevel forlader de Herrer denne Note nu.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen vil forklare, at det hele Tiden har været Venstres Standpunkt. Hvorledes kan det forenes med, at Venstre sammen med os andre gik imod en Dagsorden, stillet af Dansk Samling i Februar Maaned, der udtrykte netop dette om Ret til Afstemning ad Aare? Der er ikke et Menneske, der har været med til de Forhandlinger, der er ført om Noten og Memorandummet til Udenrigsministrene i London, som ikke ved, at Forudsætningen for Tilslutningen og Forudsætningen for Enigheden, den Enighed, som Udenrigsministeren lagde saa afgørende Vægt paa, var, at vi stod paa dette Grundlag og ikke rejste statspolitiske Krav. Ved den Stilling, Venstre nu tager, gaar de uden for denne Note og forlader det Grundlag, som hidtil fandt en samlet Rigsdag, forlader dette Grundlag til Skade for vore Landsmænd i Sydslesvig.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg husker ikke rigtig, hvordan det hænger sammen med denne Dagsorden, men jeg kunde meget vel tænke mig, at hvis andre Partier var blevet enige om en Dagsorden og vi var gaaet med dertil, saa holdt man sig til den, selv om der blev stillet en Dagsorden, som man maaske ogsaa kunde acceptere for visse Punkters Vedkommende. Det har vi i hvert Fald fra Venstres Side kunnet flere Gange.

Jeg vil gøre det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, som nu siger, at vi forlader vort Standpunkt, opmærksom paa, at forud for 19. Oktober-Noten stillede Udenrigsministeren paa Regeringens Vegne et Forslag, hvori Folkeafstemningsønsket var fremsat. Det blev taget ud, men Udenrigsministeren har altsaa ogsaa været med til at fremsætte et saadant Forslag, formentlig ud fra den Betragtning, at det vilde være nyttigt og godt. Det kunde ikke gennemføres, men at man maa gøre Indrømmelser, forhindrer dog ikke,